

A hagyományainkra támaszkodva építjük a jövőt

2020. június 19-én az Országos Erdészeti Egyesület Küldöttgyűlése, Zambó Péter korábbi elnök lemondását követően, rendkívüli választást tartott, ahol 2022. decemberi 31-ig tartó mandátummal Kiss Lászlót választották meg a küldöttek az Egyesület elnökének. Ebből az alkalmából beszélgettünk az OEE jelenlegi helyzetéről és a jövőbeli feladatokról, kihívásokról.

– *Tisztelt Elnök úr! Gratulálok a megválasztásához. Milyen érzéssel vág neki az új megbízatásnak?*

– Ágazatunk egyik legnagyobb értékeként tekintek az egyesületre, így az elnöki megbízást különleges megtisztetésnek érzem, amivel ennek megfelelő felelősség is jár. Szakmai pályafutásomat végigkísérte az egyesületi munka. 1981-ben, közvetlenül az egyetem elvégzése után léptem be a Balassagyarmati Helyi Csoportba. Megismertem az egyesületi feladatkörök különböző szintjeit, míg 2006-ban régióképviseelő, és elnökségi tag lettem. Azóta közvetlenül részt veszek az elnökség munkájában – 2010 óta, mint alelnök.

– *Végigkísért több korszakot is az Egyesület életében. Hol folytatja?*

– Különösen eredményesnek tartom az Egyesület elmúlt tízéves működését. A 150 éves jubileum ünneplésének időszakában saját magunknak és a nyilvánosságnak is megmutattuk, hogyan lehet 21. századi szemléletet és eredményeket alapozni a hagyományos értékekre. Részt vettem az Egyesület mostani életét is meghatározó stratégiák megalkotásában, ezért elnökként is kiemelt felelősséget érzek ezek megvalósításában.

– *Mit tart a legfontosabb feladatnak ebben a munkában?*

– Nehéz kiemelni, hogy mi a legfontosabb, hiszen csupa értékteremtő és hasznos feladat előtt állunk. Két dolgot azért kiemelnék: egyrészt az egyesületi szervezet alapműködésének támogatását, másrészt új személyek és térségek bevonását ebbe a közegbe.

Az alapműködés a mostani járványhelyzetben nagy kihívások elé néz. A pandémia miatt hosszabb időre is bezúdulhat az OEE megszokott belső élete. Máris országos rendezvényeink maradtak el, a régiós élet is megtorpant. De kihasználva a 21. századi technikát – illetve, hogy a terepi programok a szabad tér biztonságát adják – látok reális esélyt, hogy a járványhelyzetet átvészeljük, megteremtjük a közösségi élet alternatív fórumait és így haladjunk előre. Mindezt jól működő, bővülő Titkárság és online fejlesztések szolgálják.

Ebbe a gondolkörbe tartozik a szakosztályok működési feltételeinek elősegítése, hogy hatékony szakmai műhelyek lehessenek. Régóta forgatott kérdéskör a megújulás a szakosztályok számában, aktivitásában, tevékenységében. Azt látom, hogy a tagságon belül és a szakmai érdekképviseleti munkában is kifejezett igény van az aktuális szakmai témák felszínén tartására, kifejtésére, a problémák megoldásának segítésére.

Bármit is teszünk, azt Kárpát-medencei léptékben gondolkozva kell tennünk. Az elmúlt években az Erdélyi után, a Fel-

vidéki és Kárpátaljai Helyi Csoportok megalakításával határozott lépéseket tettünk ebbe az irányba. Az átmenetileg bezáruló világban éppen ezért különösen nagy felelősségünk, hogy fenntartsuk a kapcsolatot, még ha a fizikai találkozás nehézségekbe is ütközik. Minden online esemény, minden kiadott könyv és minden ismeretterjesztő kampány során be kell vonnunk a Kárpát-medencei erdészeit és teljes magyar közösségét.

– *Mindez komoly feladatot jelent, fel van készülve erre az Egyesület?*

– Az egyesület működése rendezett, pénzügyi helyzete stabil. Gazdag örökséget vehettem át az idei évben. A Titkárságnak nemcsak a feladatai, hanem a létszáma és az erőforrásai is bővültek, már nyolc fő dolgozik a főtitkár irányítása alatt. Továbbra is igaz az a működési alapelv, hogy csak olyan program megvalósításába kezdünk bele, amelynek biztosított a fedezete. Így hosszú távon is meg tudjuk őrizni a stabilitásunkat. A könyvtárban bekeretezve látható egyesületi könyvtárunk legendás órétől, tiszteletbeli tagjától, korábbi titkárától, Riedl Gyulától származó idézet, miszerint „az Egyesület kér és köszön”. Ezt napjainkban bátran ki lehet egészíteni azzal, hogy „és szolgáltat”. Ez a közösség mindenkinek nyújt valamit: tagjainak, partnereinek, az egész társadalomnak. Ennek a színvonalnak a fenntartásában továbbra is számítok partnereinkre, támogatóinkra, pártoló tagjainkra.

Biztos pénzügyi alapokon állnak az alapítványaink is. Ezt a stabilitást tovább kell erősíteni, tevékenységük volumenét

növelni. Mind az Erdészcsillag Alapítvány szociális tevékenysége, mind a Wagner Károly Alapítvány értékmentő, kulturális munkája elismerésre méltó, amit ezúton is köszönök az abban résztvevőknek és az alapítóknak egyaránt.

Összességében tehát igen, az Egyesület felkészült a jövőt építő, nagyobb volumenű programokra is.

– *Ha már a jövőt említi, mit gondol az ágazat előtt álló legnagyobb kihívásnak?*

– A klímaváltozás által okozott termőhelyi változásokat, amelyek napjainkban már közvetlenül hatnak az erdőgazdálkodásra. Ezt a folyamatot ráadásul a társadalmi igények változása kíséri. Változó, nehezen előrejelezhető körülmények között kell tehát minőségi erdőket fenntartanunk. Eközben az elmúlt évtizedek gazdálkodási követelményrendszere is átalakul: előtérbe kerülnek az erdők klímaváltozást mérséklő hatásai, elsősorban a szénmegkötés, illetve a rekreációs szolgáltatások, amik – különösen a járványhelyzetben – egyre erősebben összekapcsolódnak a társadalom fizikális és mentális egészségének kérdéseivel.

– *Hogyan tud erre a helyzetre reagálni az Egyesület?*

– Az Országos Erdészeti Egyesület saját válasza a klímatudatos működés, ami egyre több programunkban tetten érhető. Az Erdei Vándortáborokat az „év legzöldebb heteként” hirdetjük és valósítjuk meg. Különösen aktuális tehát a környezeti nevelési, szemléletformáló és ismeretterjesztő munka, aminek nagy hagyományai és a közelmúltban is jelentős eredményei vannak Egyesületünkben. Folytatjuk és erősítjük az olyan kezdeményezéseket, mint az Erdők Hete vagy az erdészeti erdei iskola mozgalom.

Támogatjuk az ágazati vezetés azon törekvését, ami az erdőgazdálkodást mint a klímaváltozás elleni küzdelem lehetséges eszközét mutatja be a társadalom minden tagjának. Ezért folytatjuk az erdőkkel kapcsolatos tematikus kampányokat, az iskolai vetélkedők lebonyolítását. Ennek a szellemében veszünk részt az ország fával borított területének növelését célzó programokban. A most következő ültetési szezonban tagtársaink közel ötszáz településen vesznek részt faültetéseken. Eközben nemcsak a belterületi faültetés szakszerűségének fontosságára, hanem az erdőterület növelésében rejlő lehetőségekre is felhívják a helyi közösségek figyelmét.

Másik fontos terület az ágazaton belüli szakmai színvonal megőrzése. Csak kellően felkészült szakemberek képesek az erdőket érő összetett kihívások kezelésére. Éppen ezért kiemelt jelentőségűnek tartom a megújuló Soproni Egyetemmel való szoros partnerséget, annak új működési keretei között a Kuratóriummal, az egyetemi vezetéssel, mind oktatói, mind hallgatói szinten – kiterjesztve az alapítványhoz kerülő ERTI és a TAEG szervezetre is. Az egyetem ágazatunk „bölcsője”, nagy hatással van Egyesületünk jövőjére, szakmai potenciáljára és határon túli kapcsolataira is.

Harmadikként a nemzetközi partnerségek, kapcsolatok bővítésével, a tapasztalatok megosztásával tudjuk felkészíteni az új kihívásokra a hazai ágazatot. Erősebb kapcsolat kell kialakítanunk a szomszéd, valamint a távolabbi országok ágazati intézményeivel, civilszervezeteivel. Vannak jó kezdeményezések ezen a területen, például az erdészeti erdei iskolák európai szintű együttműködése, de további lehetőségeket kell keresnünk. Számos fórum működik ezen a területen, módot kell találnunk, hogy érdemben részt tudjunk venni ezek munkájában.

Mindezek a feladatok szerves részét képezik az egyesületi jövő építésének.

– *Számos előremutató tervet és ötletet sorolt fel, ami rengeteg napi feladattal jár. Mivel, melyik program megvalósításával kezdte a munkát?*

– Az egyik legelső feladatnak az OEE *Trianon* kiadványának megjelentetését tartom. Még az elmúlt évben áldottuk meg ezt a kötetet, ami a centenáriumi évben foglalja össze ezt a hazai erdőgazdálkodás története és nemzeti történetünk szempontjából is megkerülhetetlen témát. A hagyományos ágazatok között egyedülálló törekvés ez az erdészeti részéről. Jelentős anyagi ráfordítást és energiát áldoz rá az Egyesület, a támogatók pénzügyi forrásainak segítségével. Nem magunkat kutattuk, hanem külső professzionális történész, levéltáros szakembereket kértünk fel, hogy objektív képet rajzoljanak az ágazat trianoni helyzetéről. Már folyik a technikai szerkesztés, így a kötet a karácsonyi időszak előtt minden bizonnyal elérhető lesz.

A másik „azonnali feladat” az *Erdészeti Lapok* cikkpályázatának bírálati szakasza. Az Egyesület patinás pályamű-tradícióját elevenítettük fel, korszerű köntösbe öltöztetve, a mai kor fiatal szakemberei számára – évtizedek után, az erdővel kapcsolatos tudományterületek széles spektrumában. Jelentősnek mondható díjazás vár a legjobb pályaművekre, saját forrásból. A középiskolás diákoktól, az egyetemi hallgatókon át, a doktoranduszokig és fiatal szakemberekig nagy volt az előzetes érdeklődés. Összesen 45 pályamű elbírálása zajlik az őszi folyamán. A közvetlen erdészeti kötő-

Az első, Kiss László elnök által vezetett elnökségi ülés, az elköszönő Zambó Péter korábbi elnök részvételével

désű jelentkezők mellett nagy számban vesznek részt egyéb tudományterületek képviselői is, a közgazdasági, műszaki, biológiai témakörökből. Az *Erdészeti Lapok* napjainkban is fontos kapocs a magyar erdészek közösségében, ennek fenntartására, színvonalának folyamatos emelésére kiemelt figyelmet szentelnek.

– *Végezetül, ha előre tekint, milyennek látja a néhány évvel későbbi Országos Erdészeti Egyesületet?*

– Stabil tagsággal, hiteles mondanivalóval és megújult kommunikációs felületekkel rendelkező szervezetet remélek, amely képes az ágazati üzenetek képviselőire az egész társadalom irányába. Mert az erdőgazdálkodás a jövő ágazatai közé tartozik, ezért hagyományainkra támaszkodva nekünk is ezt a jövőt kell építenünk.

Lomniczi Gergely/Erdészeti Lapok
Fotó: **Nagy László**